

Nr 652

Av herrar **Eliasson** i Sundborn och **Nihlfors**, om främjande av sysselsättningen genom beställningar av materiel för försvaret.

(Lika lydande med motion nr 520 i Första kammaren)

Vid föregående års riksdag väcktes två likalydande motioner av herrar Ivar Johansson och Folke Nihlfors m. fl. (tryckt i FK nr 807), vari bl. a. hemställdes, att riksdagen skulle medgiva att för budgetåret 1967/68 skulle få disponeras av tillgängliga reservationsmedel ytterligare 50 miljoner kronor till försvarsmaterielanskaffning utöver vad Kungl. Maj:t föreslog riksdagen i proposition nr 110/67.

I motionerna anfördes betänkligheter mot att nedskärningen av anslagsmedlen inom försvaret skulle medföra sysselsättningsvårigheter för såväl den svenska industri, som tillverkar materiel för försvaret, som för de militära verkstäderna. Särskilt allvarligt framstod detta med hänsyn till att den personal, som därigenom kunde komma att beröras, ofta är specialutbildad.

Motionerna vann inte riksdagens bifall.

Under de mer än nio månader som förlutit sedan dessa motioner väcktes har utvecklingen inom näringslivet lett till en alltmer ökad arbetslöshet, trots de omfattande arbetsmarknadspolitiska åtgärder som satts in däremot. Även de industri-företag som anlitas för försvarets räkning har påverkats av denna ogynnsamma utveckling liksom givetvis av den osäkerhet om försvarets framtida utformning som ännu råder. Som exempel på några större företag som drabbats kan nämnas AB Bofors och Arenco Electronics AB.

I syfte att förbättra sysselsättningsläget främst inom verkstadsindustrin vill vi ånyo aktualisera frågan om en utökning av reservationsmedelsförbrukningen innevarande budgetår. Genom ett ianspråktagande av ytterligare 50 miljoner kronor av dylika medel, som riksdagen ju tidigare anvisat, skulle t. ex. en ökning i tillverkningsstakten av ammunition för olika vapengrenar kunna åstadkommas relativt snabbt. Detsamma torde gälla tillverkningen av 9 cm pansarvärnspjäser. Naturligtvis kan annan tillverkning också behöva påskyndas, men självfallet bör det ankomma på vederbörande försvarsmyndighet att i samråd med arbetsmarknadsstyrelsen närmare bestämma över användningen av dessa medel.

I detta sammanhang torde även finnas anledning att ifrågasätta om inte i nuvarande läge medel, som ställs till förfogande för arbetsmarknadspolitiska insatser, skulle kunna i större omfattning än tidigare skett tas i anspråk för sådana uppgifter inom försvarets område som är mera arbetskraftskrävande. Försvarets myndig-

heter torde redan ha åtskilliga färdigplanerade arbetsobjekt, t. ex. kasernrenoveringar, befästningsarbeten m. m., för sådan insats.

Under hänvisning till vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte medgiva att under innevarande budgetår ytterligare 50 miljoner kronor av reservationsmedel utöver dem riksdagen förra året beslöt om får tas i anspråk för anskaffning av försvarsmateriel, varigenom även sysselsättningen främjas inom industrin.

Stockholm den 26 januari 1968

Lars Eliasson (cp)
i Sundborn

Folke Nihlfors (fp)
